

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžf/69/2013
Identifikačné číslo spisu:	7012201497
Dátum vydania rozhodnutia:	18.06.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Poláčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7012201497.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu AGROBARA, s.r.o., Bara č. 69, zastúpeného JUDr. Martinou Gombosovou, advokátkou, Moldavská cesta č. 21/A, Košice, proti žalovanému Finančné riaditeľstvo SR, Lazovná č. 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1020501/1/1188533/2012/5098 z 28. septembra 2012, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/240/2012-32 z 20. mája 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/240/2012-32 z 20. mája 2013 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) napadnutým uznesením č.k. 7S/240/2012-32 z 20. mája 2013 nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov.

Vo svojom rozhodnutí uviedol, že žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov je možné vyhovieť v prípade, ak sú kumulatívne splnené obidve podmienky, teda odôvodnenosť z pohľadu pomerov účastníka a zároveň sa nejedná o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Žalobca je právnickou osobou a jeho nepriaznivá finančná situácia je dôsledkom skutočností, ktorých pôvod je v podnikaní a s podnikaním súvisia. Ďalej uviedol, že ak by nepriaznivá finančná situácia bola dôvodom pre oslobodenie od súdnych poplatkov, znamenalo by to prenesenie časti rizika spojeného s podnikaním na štát, čo je podľa názoru súdu neprípustné. Zároveň poznamenal, že žalobca ani v predĺženej lehote vyplnenej tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka konania súdu nepredložil, čím nepreukázal, že by jeho pomery odôvodňovali priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol uznesenie krajského súdu zmeniť a žalobcovi priznať oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu. Namietal, že krajský súd neúplne zistil skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil. Žalobca patrí do skupiny

spoločnosť personálne spojených s C. E.. Súčasťou zámeru zaťažiť žalobcu a spoločnosť personálne prepojené s C. E. sú stovky výziev, miestnych zisťovaní a ústnych pojednávaní, kde daňové orgány vyžadovali účasť C. E. a požadovali od neho tisícky odpovedí bez reálnej výpovednej hodnoty. Vzhľadom na, podľa žalobcu, neprimerané zaťaženie spoločností spojených s C. E. zo strany daňových úradov, pokračovanie v daňových kontrolách nerešpektujúcich rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, nezákonné zadržiavanie finančných prostriedkov patriacich spoločnostiam spojených s C. E. zo strany daňových úradov, blokovanie majetku a negatívnej medializácie zo strany štátnych orgánov nerešpektujúcich prezumpciu neviny, spoločnosti spojené s C. E. nemôžu vykonávať podnikateľskú činnosť. Spoločnosti sa dostali do finančnej tiesne a žalobca nedisponuje žiadnou finančnou hotovosťou, s ktorou by mohol voľne disponovať. Žalobca nemá žiaden hnutelný či nehnuteľný majetok relevantnej hodnoty, ktorý by bolo možné speňažiť. Podľa názoru žalobcu jeho pomery odôvodňujú oslobodenie od súdneho poplatku. Súdom vyrubená povinnosť uhradiť súdny poplatok žalobcovi prakticky znemožňuje domáhať sa ochrany svojich práv súdnou cestou.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa § 138 ods. 1 OSP (v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) na návrh môže súd priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Ak nerozhodne súd inak, vzťahuje sa oslobodenie na celé konanie a má i spätnú účinnosť; poplatky zaplatené pred rozhodnutím o oslobodení sa však nevracajú.

O oslobodenie od súdneho poplatku musí účastník v zmysle citovaného zákonného ustanovenia požiadať. Je pritom povinnosťou účastníka vierohodným spôsobom preukázať súdu svoje pomery, ktoré sú rozhodné pre posúdenie dôvodnosti jeho žiadosti.

Z ustanovenia § 138 ods. 1 OSP vyplýva, že pri rozhodovaní o oslobodení od súdnych poplatkov súd prihliada k celkovým majetkovým pomeroch žiadateľa, k výške súdneho poplatku i k povahe uplatňovaného nároku. Pre posúdenie dôvodnosti žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov je tiež rozhodujúce, či účastník svojvoľne alebo zrejme bezúspešne uplatňuje alebo bráni svoje práva. U právnických a fyzických osôb, ktoré sú podnikateľmi súd berie zreteľ i na povahu ich podnikateľskej činnosti, stav a štruktúru majetku, platobnú schopnosť a pod. Nepriaznivá hospodárska situácia obchodnej spoločnosti ako dôsledok podnikania, nemôže byť paušálnym dôvodom pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov.

V predmetnej právnej veci žalobca požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov podaním z 25. februára 2013 označeným ako „odvolanie proti uzneseniu o zastavení súdneho konania pre nezaplatenie súdneho poplatku“. Krajský súd následne žalobcu vyzval listom z 28. marca 2013, aby predložil súdu vyplnené tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka konania. Žalobca podaním z 15. apríla 2013 žiadal o predĺženie lehoty o 15 dní na dokladovanie pomerov účastníka s odôvodnením, že v rámci priloženého tlačiva je potrebné zistiť veľké množstvo údajov týkajúcich sa majetku, záväzkov a pohľadávok žalobcu a nahliadnuť do veľkého množstva dokladov nachádzajúcich sa na rozličných miestach. V uvedenej lehote však žalobca vyplnené tlačivo súdu nepredložil.

Krajský súd v napadnutom uznesení správne poukázal na postavenie žalobcu ako podnikateľa podľa Obchodného zákonníka, aj na jeho povinnosť znášať podnikateľské riziko, ktoré môže vyústiť aj do finančne neúspešnejších období, avšak neúspech svojho podnikania nemožno dávať na ťarchu štátu v podobe oslobodenia žalobcu od súdnych poplatkov. V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky odkazuje na svoje uznesenie sp.zn. 8Sžf/48/2011 zo 17. mája 2012.

Pomery žalobcu ako obchodnej spoločnosti - podnikateľa nie sú určované len množstvom hotových finančných prostriedkov, ale aj jeho celkovou majetkovou situáciou. Podnikateľské riziko nie je možné prenášať na štát.

So zreteľom aj na dôvody vyššie uvedené sa najvyšší súd v celom rozsahu stotožnil so skutkovými ako aj právnymi závermi krajského súdu a jeho rozhodnutie ako vecne správne podľa 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 OSP, keď neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.